

В гр. Рила приключва реставрирането на подстъпите към комплекса „Св. Архангел Михаил“

Приключва вторият етап от реставрирането и оформянето на подстъпите към комплекса на храма „Св. Архангел Михаил“ в гр. Рила, строен през 12 век, досрояван през Възраждането, съобщава БНР.

Обновяването на комплекса започна преди 3 години със средства по Програмата за трансгранично сътрудничество с проект с община Старо Загоричане (Северна Македония).

Укрепването на купола и по фасадата, освежаването на уникалните стенописи в храма, правени през 17 и 19 век, което приключи преди 3 години, струва малко над двеста хиляди евро. От месеци са реализира вторият етап от реставрирането на храма, един от най-старите в района, изграден до бившия царски път към Рилския манастир.

Лазар Чавков, зам.-кмет на общината, каза пред радиото: „Вътре направиха настилката. Стенописите са отделени. Вътре остава да се довърши второто ниво, което отстрани има една стълба. То е било за монахините някога.

Пътеките, оградата, настилки, парково пространство има малко“.

Църквата е строена към края на XI или в началото на XII в. От най-стария градеж са запазени източната и северната стена. Към края на XVIII – началото на XIX в. тя е била реконструирана, западната стена на наоса е премахната и е добавен притвор. През 1995 г. по време на консервационни проучвания е разкрита уникална находка – под грунда на видимите възрожденски стенописи е установено наличие на по-стар слой декорация – стенописи (изображения на светци) от края на XII – началото на XIII в.

Църквата е един от многозначимите, новооткрити паметници в България, който допълва вече откритите по поречието на р. Рилска, стенописите в параклиса на Хрельовата кула от 1335 г., тези в църквата „Св. Петър и Павел“ в метоха “Орлица” от 1491 г. (на 2 км от гр. Рила).

В литературата стенописите се датират от А. Василиев, който ги отнася към първата половина на XVIII в. Архимандрит С. Кукиарис ги датира от XVIII в., като смята стенописите и иконата с архангелския цикъл от храма за дело на един зограф. Според Б. Заркова иконата и стенописите са изписани от различни ръце, но приблизително по едно и също време.

Иконостасът, който е от началото на XX в., иконите, монтирани върху него, те пък са от последната четвърт на XIX век.

Проскинетарии и икони от същия период, както и по-стари икони и части от иконостаси, създадени в различни периоди – от XVII, XVIII и XIX век, принадлежали някога на старата църква. В северната половина на нишата на апсидата са поместени фронтално разположените фигури в цял ръст на светците Григорий Богослов и Василий Велики. Св. Григорий благославя с дясната си ръка, а в лявата държи Евангелие.

dobrotoliubie.com